

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei, & meditatio corids mei in
conspectu tuo semper. Domine adiutor meus, & redemptor meus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

cur, dum non occidunt, non furantur, non mechantur, sicut phariseus ille in Evangelio iactat (Nam & hæc præcepta Christus Matt. v. uocat minima) ceterum a magno illo & multo, per quod omnia polluntur etiã bona impiorum opera, adeo non mundantur, ut per ea ipsa opera magis etiam illo cõtaminentur. Hæc est impietas illa & incredulitas, ideo prophetam comparatiue loqui intelligamus, intuentem duas munditias diuersas duorum peccatorum, diuerso iudicio æstimatorum. Impij enim mundant sese, a peccatis minimis, id est, ijs qui per corpus, uiliorem partem hominis fieri possunt, neglecto maximo, id est, eo, quod per animam, maiore parte sua, indurati committunt nec uident. Pij contra parum habent, sese mundos esse, a minutis illis, nisi & ab illo magno munitate, quod unum, multa peccata facit, immo nihil non peccat. Et credo, prophetam impietatem istam, data opera insignire uoluisse epithero illo, ut multum & magnam, appellaret, (utrũq; enim רב Rab hebræum significat) Quod cetera peccata sic se habeat, ut quodlibet seorsum sit unum duntaxat peccatum, hoc autem monstrum qui habet, simul multa & magna habet, eo quod omnia opera nostra, (quæ multa esse necesse est) pessima (ut uocant) circumstantia & uitio, inficiat, quæ est impietas in deum, ideo licet sit unum, simul tamen plurima & maxima peccata esse, recte dicitur.

Due mundicia
Peccata minima.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei, & meditatio cordis mei
in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus, & redemptor meus.

Hic unus uersus est, Aduerbiũ, semper, supposititiũ est, Est ergo sensus, Si a delicto maximo mundus fuero & superbi in me nihil præualuerint, hoc est, si fide purificatrice cordis, non operibus contaminantibus iustus fuero, uere placatus ac gratus ero, in oculis tuis: Vbi autem ego gratus fuero, tum & eloquia mea, & meditatio mea, placita erunt. Arboris enim bonæ, fructus boni erunt, Contra, nemo præsumat eloquia sua placere, quæ tumlibet speciosa, si contra fidem, iustus fuerit, quia maculatus est delicto multo & magno.

Eloquia autem & meditatio cordis, quæ possunt, de cõmuni sermone aut orationibus intelligi, mihi tamen de uerbo doctrinæ intelligunt, qui enim pure credunt, pure statim docent, iuxta illud, Credidi, propter quod locutus sum. Neque enim latet ociosa fides, sed prodit & confitetur deum in salutem suam & aliorum, sicut superius, de sole procedere dixit, In hunc sensum arbitror adiecit, oris mei, & cordis mei, ut docendi signaret ministeriũ, Quare sensus fere est, is, qui psal. i. dicitur: Et folium eius non defluet, & omnia quæ faciet, prospera buntur, Sic enim & ibidem de bona arbore dicitur, Ita hic, si mundi sumus nos, placebunt deo conciones nostræ, cooperabitur & cõfirmabit, facietque eas prosperas procedere & conuertere etiam aduersarios, ut Prover. xvj. Si deo placuerit uita hominis, etiam inimicos eius conuertet ad pacem, Si mundi non erimus, quid restat, nisi ut displiceant, & nihil habeant prosperum, etiam amicos conuertant ad bellum.

Nec frustra addit, in conspectu tuo, Eloquia enim pura fidei odio sunt omnibus hominibus, sicut Christus prædixit Matth. v. & xij. quia crucifigunt uerum hominem, arguuntque mundum de peccato, id quod gratum est in conspectu dei, intolerabile autem in conspectu hominum, & tamen, quia placent deo, prosperantur, inuito etiam mundo.

Nn In hoc

In hoc ipsum, in fine, appellat dominū adiutorem suum (quod hebr. Zuri, id est, petra mea dicitur) & redemptorem suum, non solum quod a peccatis & hypocritarum studijs redemerit, & cum in pura fidei petrā posuerit, sed quod & perseverantem & uincentem eum fecerit, aduersus uerbi aduersarios, data ei spiritus fiducia ad loquendum, Sicut Hieremias primo dicit, Ne timeas a facie eorum, quia tecum ego sum, ut eruam te, Sic Actus, iiii, orabant Apostoli, ut cum fiducia uerbum possent loqui, cōtra ludæos, Et statim locus est motus, repletusq; spiritu sancto loquebantur cum fiducia.

Meditationem psal. i. & ix. abunde uidimus, Est enim exercitatio uerbi ad docendum parata, sicut infra dicitur psal. Os meum loquetur sapientiam, & meditatio cordis mei prudentiam, quare hic uel per Taurologiam idem geminatur, uel alterum per alterum magis explicatur.

PSALMVS DECIMVS NONVS,

hebræis uicesimus, ad Victoriā.

PSALMVS DAUID.

EXAUDIAT te dominus in die tribulationis protegat te no-
men dei Iacob.

*Orandū pro
magistratibus*

Hunc psalmum ferme omnes de Christo exponunt, mihi autem uidetur ea expositio remotior esse, q̄ ut literalis dici possit. Vnde simpliciore & planiore sensu, psalmum arbitror esse litaniā quandam generalem pro magistratibus & ijs qui in sublimitate constituti sunt, pro quibus & Apostolus, i. Timot. i. Iubet primū omnī orari, ut quietā & tranquillam uitam agamus. Et ut dicit, quod sentio, uidetur Dauid, hūc psalmū adidisse, pro quodā religioso & sacro classico, quo se & populū animaret & formaret ad orandum & pie gerendum in re bellica, aduersus hostes pietatis, quales nos Turcas arbitramur.

*Principes po-
puloꝝ qua-
les sint.*

Totus autē psalmus, per singulos ferme apices, hoc uult, ut princeps populorum, nullis presumat uiribus, nullis confidat opibus, nullis nitatur suis consilijs, iuxta illud psal. xxxiiij. Non saluatur rex per multam uirtutē, & Gigas non saluabitur in multitudine uirtutis suæ, fallax equus ad salutem. In abundantia autem uirtutis suæ nō saluabit, sed de cœlo expectet adiutoriū, de cœlo uenire sciat uictoriā, & in solo nomine domini speret, & oratione sicut Moses pugnet. Ita propheta simul orat & docet, necessariam sane doctrinam, quam rari obseruant principes, Minus enim esset bellorum & feliciores uictoriæ, si ad regulam huius psalmi in domino præsumerent, fortius orantes q̄ credentes, essentq; uere tum elohim, simulachra dei in terris & diuini principes, nec pugnarent, nisi uocati & coacti, iusta causa, in humilitate cordis. Ideo statim oritur psalmus: Exaudiat te dominus, principem sursum ducēs in conspectum dei, ut huius consilio & auxilio agat, quicquid agit.

*Orandum po-
tius q̄ creden-
dum.*

In die tribulationis, Et hic monentur principes officium suum, ut sciant, se se positos in sublimitate, pro salute populi, pro qua multa patiantur & laborent, & sic principatus eorum, uere dies tribulationis eorum, neq; enim otiosi & uoluptuarij, qui propter seipsos tantum principantur, digni sunt, pro quibus

hæc del